

Sygn. akt VII U 3155/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zabrocka

Protokolant: st.sekr.sąd. Alina Bastuba

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2013 r. w Gdańsku

sprawy K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty socjalnej

na skutek odwołania K. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 23 października 2012 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. i przyznaje ubezpieczonemu K. W. prawo do renty socjalnej na okres od 1 października 2012r. do 30 września 2014r.

/ na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VII U 3155/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. decyzją z dnia 23 października 2012 r. na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135 poz. 1268) odmówił K. W. prawa do renty socjalnej wskazując, iż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 22.10.2012r. nie został on uznany za całkowicie niezdolnego do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji, K. W. wniósł o przyznanie mu prawa od świadczenia, podnosząc, że choroby jakie u niego występują stanowią zagrożenie dla jego i innych życia. Nie może być sam podczas brania leków. Jego lęki, natrętne myśli i padaczka uniemożliwiają podjęcie jakiegokolwiek pracy.

Pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

K. W. , ur. w dniu (...), bez zawodu , ukończył liceum ogólnokształcące, okresowo (po kilka dni) pracował w zakładach pracy chronionej.

W okresie od 1 lipca 2009r. do 30 września 2012r. ubezpieczony miał ustalone prawo do renty socjalnej.

U ubezpieczonego Lekarze Orzecznicy ZUS rozpoznawali zespół natręctw, organiczne zaburzenia osobowości z nasilonymi zaburzeniami zachowania i emocji, padaczkę , przebyte zapalenie mózdzku uznając, iż schorzenia te czynią ubezpieczonego całkowicie, okresowo, niezdolnym do pracy. Datę powstania całkowitej niezdolności do pracy określono na 12 lutego 2007r.

Dowód : akta rentowe : k 29-35 wniosek , k.41 wypis z orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, k. 43 i 59 -decyzje ZUS dokumentacja lekarska ZUS k. 125, 134

W dniu 6 września 2012 r. K. W. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty socjalnej.

Został skierowany na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który orzeczeniem z dnia 1 października 2012r. stwierdził u niego jak uprzednio zespół natręctw-z przewagą myśli natrętnych, zaburzenia osobowości , padaczkę z napadami rzadkimi i stwierdził , że schorzenia te nie czynią go całkowicie niezdolnym do pracy.

Ubezpieczony wniósł sprzeciw od powyższego orzeczenia.

Wskutek jego rozpoznania Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 22 października 2012r . również nie uznała ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy.

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 23 października 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej.

Dowód : akta rentowe : k. 63 wniosek ,k. 73 i 77 wypis orzeczeń , k. 79 decyzja; dokumentacja lekarska ZUS: k. 144 opinia Lekarza Orzecznika, k.145 sprzeciw , k.149-150 opinia Komisji Lekarskiej

Celem ustalenia, czy ubezpieczony jest nadal całkowicie niezdolny do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia oraz zweryfikowania w tym względzie orzeczeń Lekarza Orzecznika oraz Komisji Lekarskiej ZUS a jeżeli nie to na czym polega istotna poprawa stanu zdrowia ubezpieczonego od stanu, jaki uprzednio był podstawą ustalenia jego całkowitej niezdolności do pracy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych: psychologa, psychiatry i neurologa.

Po przeprowadzeniu badań i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską oraz odebraniu wywiadu medycznego biegły psycholog uznał ubezpieczonego za nadal całkowicie niezdolnego do pracy ze wskazaniem , że ocena trwałości tego okresu będzie możliwa po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną z aktualnej hospitalizacji.

Dowód: opinia biegłego psychologa k. 21-23

Biegły psychiatra, po przeprowadzeniu badania sądowo – psychiatrycznego i po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną rozpoznał u ubezpieczonego :

- 1.organiczne zaburzenia osobowości upośledzające sprawność ustroju,
2. zaburzenia obsesyjno-kompulsywne ,
3. padaczkę

stwierdzając , iż jest on nadal po dniu 30 września 2012r. całkowicie niezdolny do pracy do września 2014r. Jak wskazał biegły zaburzenia obsesyjne są na tyle nasilone, że dezorganizują zachowanie ubezpieczonego. Nie może on skupić się na wykonywaniu czynności, bo obserwuje otoczenie i skupia się na swoich myślach. Zdaniem biegłego nie doszło do poprawy stanu zdrowia ubezpieczonego w stosunku do tego , który był podstawą orzekania całkowitej niezdolności do pracy. Mimo ukończenia szkoły nigdy nie pracował zawodowo dłużej niż kilka dni. Ma on znaczne problemy z

kontaktami z ludźmi. Jest konfliktowy, narzuca swoje zdanie, jest bezkrytyczny, co w jego wypadku jest nie tylko cechą osobowości, ale przejawem organicznego uszkodzenia OUN.

Dowód: opinia biegłego psychiatry k.26-29

Biegły neurolog, po zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną, rozpoznał u niego:

1. napady padaczkowe (częściowo złożone i wtórnie uogólniające się),
2. zespół natręctw

i stwierdził, że powyższe zmiany czynią ubezpieczonego częściowo niezdolnym do pracy z wyłączeniem prac zabronionych dla osób z padaczką.

Dowód: opinia biegłego neurologa k. 33-34

Ustosunkowując się powyższych opinii biegłych, pozwany przedłożył opinię Przewodniczącego Komisji Lekarskich. Przewodniczący oświadczył, iż podziela opinie psychologa i psychiatry o orzeczeniu dalszej całkowitej niezdolności do pracy. Nie doszło do poprawy stanu zdrowia. Zaakceptował także określony przez biegłego psychiatrę czasokres całkowitej niezdolności do pracy do września 2014r.

(vide: pismo wraz z opinia k.45-56)

Ubezpieczony podzielił wnioski opinii biegłych.

(k. 55, 57 protokół rozprawy wraz z nagraniem)

W świetle przeprowadzonego postępowania, Sąd uznał, iż przedstawione opinie biegłych – w szczególności opinie biegłych psychologa i psychiatry mogą stanowić podstawę poczynienia prawdziwych ustaleń faktycznych w sprawie.

Stwierdzić należało bowiem, iż wydane one zostały przez lekarzy – specjalistów ze swoich dziedzin medycyny, po zebraniu wywiadu od ubezpieczonego, zapoznaniu się przez biegłych z dokumentacją medyczną jako i po przeprowadzeniu badań ubezpieczonego.

Opinie te nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

W świetle powyższego, Sąd uznał, iż ubezpieczony jest nadal całkowicie niezdolny do pracy w związku z czym spełnia wszelkie przesłanki konieczne dla przyznania mu prawa do dochodzonego świadczenia rentowego.

Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135 poz. 1268) dla otrzymania renty socjalnej konieczne jest łączne spełnienie następujących przesłanek: wystąpienie całkowitej niezdolności do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki w szkole lub szkole wyższej przed ukończeniem 25 roku życia lub w trakcie studiów doktoranckich albo aspirantury naukowej. Zgodnie zaś z ustępem 2 cytowanego przepisu, osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje:

- 1) renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
- 2) renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Niesporne pozostawało, iż schorzenie ubezpieczonego w postaci zaburzeń obsesyjno-kompulsywnych oraz organicznego uszkodzenia osobowości powstały w okresie jak wskazanym w cytowanym przepisie.

Jak wynika zaś z opinii biegłego psychiatry i psychologa ubezpieczony, z uwagi na te schorzenia jest nadal całkowicie niezdolny , w konsekwencji uznając, iż rozpoznane schorzenia uniemożliwiają ubezpieczonemu wykonywanie jakiegokolwiek pracy.

Biegły psychiatra przekonująco wyjaśnił także dlaczego jego zdaniem nie można uznać , że doszło do poprawy stanu zdrowia, a wnioski opinii zarówno tego biegłego , jak i biegłego psychologa podzielił w pełnym zakresie Przewodniczący Komisji Lekarskich ZUS , na opinie którego powołał się pozwany.

Z przytoczonych względów z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc. w związku z cyt. przepisami Sąd orzekł jak w sentencji wyroku i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty socjalnej na okres od 1 października 2012r. do 30 września 2014r. zgodnie z zaakceptowaną przez pozwanego opinią biegłego psychiatry.

SSO Elżbieta Zabrocka